

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2008, sp. zn. KÚOK/119392/2007/OSV - SPO/346/SSP/142, č. j. KUOK 122826/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2008, č. j. 38 Cad 2/2008 - 15,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7. 1. 2008, č. j. KUOK 122826/2007, a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 16. 4. 2008, č. j. 38 Cad 2/2008 - 15, žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů. S odkazem na ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k závěru, že žalobce, který k výzvě soudu nedoložil své osobní, výdělkové a majetkové poměry, neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, a proto soud žalobci advokáta neustanovil.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Kasační stížnost podává výslovně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s., aniž by tyto důvody specifikoval, z obsahu podání však vyplývá, že je uplatněn důvod podle písm. a) citovaného ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel žádá, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát JUDr. Vít Vohánka, který ho v řízeních u krajského soudu již zastupuje.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti na ustanovení zástupcem, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že tento soud přípisem ze dne 11. 3. 2008 řádně stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů s tím, aby předložil řádně vyplněné a podepsané „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy. Předmětná písemnost byla stěžovateli doručena dne 13. 3. 2008, ten však na ni ve stanovené lhůtě a ani později nereagoval a soudu nepředložil příslušný formulář, v němž měl uvést své osobní, majetkové a výdělkové poměry.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Pro ustanovení zástupce účastníkovi řízení ve smyslu citovaného ustanovení musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od soudních poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou li splněny předpoklady

pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Protože stěžovatel nedoložil své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud mu zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Krajského úřadu Olomouckého kraje na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu